

ragraf, sigtende til at forskaffe de sportellønnede Embedsmænd den før omtalte Godtgjørelse for det Tab, de kunne lide ved § 74. Vi have været noget i Tvivl med os selv, og det har været Gjenstand for Overveelse mellem os, hvorledes man skulde forholde sig med denne Erstatning. Det er jo nemlig ikke saa ganske let at bestemme, hvormeget det vil beløbe sig til, efterom det jo ikke i Forveien kan vides eller siges, i hvor stort Omfang § 74 vil blive benyttet af Befolkningen, og deraf afhænger jo Størrelsen af det Tab, de ville lide. Det vilde nu være vilkaarligt at gaa enten til den ene eller den anden Side, det vilde være vilkaarligt at forudsætte, at § 74 altid vilde blive benyttet, og lige saa vilkaarligt at forudsætte, at den kun sjældent vilde blive benyttet. Vi have derfor troet at kunne gaa den Vej, at man lod alle Skiftegebyer indflyde i Statskassen og saa ydede de sportellønnede Embedsmænd et Bøderlag lig deres Gjennemsnitsindtægt i de sidste 10 Aar af disse Gebyer. Bliver § 74 lidet benyttet, vil som Følge deraf Statskassens Tab blive lille, og bliver den meget benyttet, vil Statskassens Tab blive større, men Retsbetjentene komme saaledes til at staa ganske udenfor. Foraauidt vi have foreslaaet et Afdrag af 5 pCt. i Erstatningsbeløbet, er det begrundet i den almindelige Betragtning, at det overhovedet er en Fordel for Embedsmændene at faae en fast Indtægt i Stedet for en usikker, og at de jo blive fri for en Del Arbejde, naar Paragrafen maatte blive anvendt i et noget større Omfang. I Øvrigt er der ikke Videre at bemærke med Henyn til Affattelsen af denne Paragraf. — Under Nr. 53 have vi foreslaaet en Paragraf, som staa i Forbindelse med det, der omtales i forrige Møde, nemlig Ordningen af Ansvar for Boets Pengemidler, idet vi nemlig, som jeg allerede dengang tillod mig at bemærke, have foreslaaet, at Statskassen skulde overtage et subsidiært Ansvar for Skifteforvalterne, saaledes at den skulde være forpligtet, naar disse eller deres Bo ikke vare i Stand til at udrede Erstatning, da at erlægge den til de vedkommende Private. En saadan Ansvarspflicht vil der selvfølgelig ikke være Grund til at indskrænke til Dødsboer alene, men den maa jo fornødigvis lige saa vel komme til Anvendelse paa Kontursboer og andre Boer, som staa under offentlig Skiftebehandling, og derfor have vi givet denne Paragraf et noget videre Omfang. Vi have ment, at man for at gaa saa lempelig frem som mulig for Tiden skulde indskrænke sig til at paalægge Statskassen et subsidiært Ansvar i den Retning, saaledes at man altsaa først kan komme til Staten, naar det er blevet tilstrækkelig konstateret, at der Intet er at faae hos den paagjældende Embedsmand. Jeg tillod mig forrige Gang at fremhæve de almindelige Grunde, som have bevæget Udvalget til at gjøre dette Forslag, og særlig den Grund, i Kraft af hvilken

Udvalget har ment, at der ikke kunde være nogen Betænklichkeit forbundet hermed i finantiel Henseende, saa jeg skal ikke videre opholde mig derved idag.

Formanden: Det er ganske vist Tilfælde, som den ærede Ordfører bemærkede, at der mellem Vædringsforslaget under Nr. 50 til § 80 og det tidligere forfaste Vædringsforslag Nr. 42 b. er en meget nøie Forbindelse, men dog ikke en saa nøie, at jeg kan betragte disse tvende Vædringsforslag som staaende og faldende med hinanden. De samme Betragtninger, der ledede til at forfaste Vædringsforslaget Nr. 42 b., maa imidlertid konsekvent lede til ogsaa at forfaste Vædringsforslaget Nr. 50, og jeg tillader mig derfor at henstille til Mindretallet, om det ikke maatte finde Anledning til at tage dette Vædringsforslag tilbage.

Skar: Idet jeg paa Mindretallets Begne skal tillade mig at motivere Vædringsforslaget under Nr. 48, som gaar ud paa, at § 74 og 76 til 79 skulle udgaa, vil det ikke være givet, at de tre andre ærede Medlemmer af Mindretallet lægge lige Vægt paa alle de Momenter, som jeg finder mig foranlediget til at fremdrage, men det er jo Tilfældet overalt, hvor en Enkelt taler paa Fleres Begne, at der altid maa komme noget Individuelt frem, men vore fuldstændig fælles Betragtninger findes i alt Fald udtrykte i Betænkningen, saaledes som den foreligger ærede Medlemmer, og jeg skal altsaa i det Hele henvise til denne, idet jeg dog skal søge at udføre nogle enkelte Punkter nærmere. Det vil være ærede Medlemmer nærværende, at det foreliggende Lovforslag indfører en Del Afvigelser fra den for Tiden gjældende Grundsaetning, at offentlig Skiftebehandling er fornøden, naar der blandt Arvingerne findes en Umyndig. Der indtræder saadanne Afvigelser efter §§ 2 c., 4 og 7. Disse Afvigelser vil Mindretallet ikke fraraade, men det Brud paa den gjældende Grundsaetning, som § 74 gjør, maa Mindretallet indstændig fraraade Thinget at gaa ind paa. Det er gjældende Ret, at Børgens Bestyrelse af den Umyndiges Formue, foraauidt denne underligger hans Bestyrelse, helt igennem er undergivet en Statsmyndigheds Kontrol. Dette er Tilfældet udenfor Skistesager, og det er ogsaa efter det foreliggende Forslag Tilfældet paa Skifter, som behandles af Skifteretten, der tillige, i alt Fald udenfor Kjøbenhavn, er den bestaaende Pupilautoritet. Det vil saaledes ses, at der i § 51 findes paa to Steder foresrevet, at Skifteretten har at paase den Umyndiges Lørd, og at den Umyndiges Lørd ikke ligger under Skifte. Det er i § 23 paalagt Skifteforvalteren at paase den Umyndiges Lørd endogsaa i Tilfælde, hvor de myndige Arvinger ingen Stemme have. Disse Bestemmelser kunne nu efter Forslagets § 74 bortfalde under